

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2018 roku powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew o zasądzenie od pozwanego M. M. kwoty 11 768,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot cząstkowych oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka wskazała, że zawarła z pozwanym umowę sprzedaży, pozwany zakupił paliwo gazowe na kwotę dochodzoną pozwem, z tytułu czego wystawiono faktury VAT, których termin płatności bezskutecznie upłynął.

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2018 r. przekazano sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Dnia 1 lutego 2019 r. wydano w sprawie nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu. Zakwestionował żądanie pozwu co do wysokości, wskazując, że niemożliwe jest zużycie ilości gazu na kwotę dochodzoną pozwem we wskazanym okresie.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Prawomocnym zarządzeniem z dnia 15 kwietnia 2020 r. zwrócono wniosek powódki o przyznanie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2018 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (sprzedawca) zawarła z M. M. (odbiorcą) umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego nr EW- (...), na podstawie której powódka zobowiązała się do dostarczania pozwanemu paliwa gazowego oraz przenosić na jego własność dostarczone paliwo, a pozwany do odbioru ww. paliwa oraz zapłaty. W dniu zawarcia umowy kompleksowej odbiorca został zakwalifikowany zgodnie z zasadami zawartymi w taryfie do grupy taryfowej sprzedawcy (...) i do grupy taryfowej operatora - (...)3.6. Deklarowany przez odbiorcę roczny pobór paliwa gazowego wynosił powyżej (...) i nie więcej niż (...) (§1 umowy). Grupa taryfowa sprzedawcy BW-3.6 i operatora W-3.6 oznacza, że odbiorca rozliczany jest w roku umownym wynoszącym 12 miesięcy, co 2 miesiące na podstawie rzeczywistych odczytów stanu liczydła gazomierza dokonywanych przez operatora (...) - właściciela gazomierza. W T. operatorem-dystrybutorem gazu jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. - Oddział Zakład (...) w S..

Dostawa i odbiór paliwa odbywać się miały w lokalu pozwanego przy ul. (...) w T.. Dostarczenie paliwa gazowego i wyliczenie opłat miało nastąpić z dniem 31 marca 2018 roku (§2).

Integralną część Umowy kompleksowej stanowiły: Ogólne warunki umowy i Taryfa (lub wyciąg z taryfy).

W przedmiotowym lokalu przy ul. (...) w T. w okresie od dnia 31 marca 2018 r. do dnia 14 sierpnia 2018 r. był zainstalowany gazomierz domowy typu G-4 o nr fabr. (...) wyprodukowany przez M.. W dniu 11 maja 2018 r. protokołem zdawczo- odbiorczym został on przekazany do rozliczania gazu przez M. M. ze stanem gazomierza 4102 m³. Poprzednim odbiorcą była J. T..

Dowód:

- umowa kompleksowa k.17;
- załącznik k. 18;

- taryfa k. 112-116;
- OWU k. 117-120
- formularz zgody k. 19;
- oświadczenia k. 21-22;
- protokół k. 23.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła wobec pozwanego n.w. faktury tytułem dostarczonego paliwa gazowego na rzecz M. M., punkt odbioru ul. (...) T. (w specyfikacji rozliczenia wskazano numer gazomierza (...)):

a) fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018 roku na kwotę 11 555,51 zł, za zużycie gazu w okresie od 31 marca 2018 r. do 16 kwietnia 2018 r. (15 dni), w której przyjęto zużycie gazu w ilości 5946 m³ gazu, czyli (...) w oparciu o odczyt licznika gazomierza szacunkowy wynoszący w dniu 31 marca 2018 r. 4102 m³ i odczyt rzeczywisty dokonany przez operatora wynoszący w dniu 16 kwietnia 2018 r. 10048 m³;

b) fakturę VAT nr (...) z dnia 19 września 2018 roku na kwotę 152,82 zł, która obejmuje okres poboru gazu od 16 kwietnia 2018 r. do 14 czerwca 2018 r. za zużycie gazu wynoszące 34 m³, tj. 393 kWh (wg stanu początkowego licznika gazomierza wynoszącego w dniu 16 kwietnia 2018 r. 10048 m³ i opartego o odczyt rzeczywisty dokonany w tym dniu oraz wg stanu końcowego licznika gazomierza na dzień 14 czerwca 2018 r. wynoszącego 10082 m³, który był oparty o odczyt rzeczywisty dokonany w dniu 14 maja 2018 r.;

c) fakturę VAT nr (...) z dnia 14 sierpnia 2018 roku na kwotę 60,47 zł, która obejmuje okres poboru gazu od 14 czerwca 2018 r. do 8 sierpnia 2018 r. za zużycie gazu, które wyniosło 0m³- 0kWh (wg stanu początkowego licznika gazomierza wynoszącego w dniu 14 czerwca 2018 r. 10082 m³, który był oparty o odczyt rzeczywisty licznika dokonany w dniu 14 maja 2018 r. oraz wg stanu końcowego licznika gazomierza wynoszącego w dniu 8 sierpnia 2018 r. 10082 m³, który był oparty o odczyt rzeczywisty gazomierza z tego dnia.

W okresie, za który wystawiono ww. faktury na podejściu pod gazomierz zamontowany był licznik gazu typu G-4 L o nr fabr. (...) wyprodukowany przez M.. Przez gazomierz tego typu może w ciągu jednej godziny przepłynąć maksymalnie 10m³ gazu, wtedy licznik gazomierz pokaże przepływ takiej ilości gazu. Więcej nie przepłynie, bo na to nie pozwoli konstrukcja gazomierza.

Gazomierz ten został zdemonstrowany przez operatora (...) Sp. z o.o. w dniu 8 sierpnia 2018 r. ze stanem liczydła wynoszącym 1082 m³. W okresie użytkowania go w punkcie poboru gazu przy ul. (...) w T. posiadał ważną legalizację.

Dowód:

- faktury VAT k. 14-16;
- odczyty licznika gazomierza: k. 134 (poz. 107), k-127 (poz. 63).
- raporty pobranego paliwa k. 126-142;
- opinia biegłego sądowego K. H. k. 156-168.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2018 r. skierowanym na adres ul. (...), (...)-(...) T. powódka wezwała pozwanego do zapłaty łącznej kwoty 11 768,80 zł tytułem należności wynikających z ww. faktur nr (...).

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 12;
- wydruk śledzenia k. 13.

Technicznie nie było możliwości wskazania przez gazomierz zużycia gazu w ilości 5946 m³ w okresie 15 dni od 31 marca 2018 r. do 16 kwietnia 2018 r. Odczyt licznika gazomierza dokonany w dniu 31 marca 2018 r. i przedstawiony w protokole zdawczo-odbiorczym był błędny. Zużycie paliwa gazowego, w ilości i według stawek za paliwo gazowe wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 14 sierpnia 2018 r. i z faktury VAT nr (...) z dnia 19 sierpnia 2018 r. było możliwe do pobrania przez pozwanego. Zużycie paliwa gazowego, w ilości i według stawek za paliwo gazowe wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 15 maja 2018 r., było niemożliwe do pobrania przez pozwanego.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego K. H. k. 156-168.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o przywołane wyżej dokumenty, złożone przez powódkę, których autentyczności strona pozwana nie kwestionowała, wyprowadzając jednak odmienne wnioski, a w szczególności kwestionując zawyżone zużycie gazu wg spornych faktur. Na tę okoliczność sąd na wniosek pozwanego dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego, której wniosków strony nie kwestionowały. Opinia poprzedzona była oględzinami z dnia 17 lutego 2020 r. miejsca poboru gazu w T. przy ul. (...), w trakcie których okazało się, że obiektem tym jest budynek o numerze (...) połączony z halą warsztatową, która w chwili oględzin znajdowała się w remoncie. Biegły z udziałem pełnomocnika pozwanego dokonał oględzin instalacji gazowej i grzewczej remontowanego obiektu - hali warsztatowej. Przy suficie remontowej hali warsztatowej ujawnił zamontowane urządzenia grzewcze tzw. nagrzewnice wodne, których było 6 w trzech pomieszczeniach hali warsztatowej. W trakcie oględzin w dniu nie ustalono rodzaju, typu, mocy kotła gazowego, nie ustalono mocy urządzeń grzewczych instalacji centralnego ogrzewania zainstalowanej w hali warsztatowej. Nie wiadomo, jak ogrzewanie hali warsztatowej było eksploatowane. Stwierdzono, że na ścianie bocznej remontowanego budynku hali warsztatowej znajduje się skrzynka gazowa, w której na podejściu pod gazomierz był zamontowany domowy gazomierz typu G-4 firmy (...) o nr fabr. (...) wyprodukowany w roku 2020 ze stanem licznika 00000m³, co oznacza, że gazomierz założono nowy, nie wiadomo dla jakiego odbiorcy i jest to inny gazomierz, niż w przedmiotowej sprawie (licznik gazu typu G-4 L o nr fabr. (...)). Biegły wyjaśnił, że przez gazomierz tego typu może w ciągu jednej godziny przepłynąć maksymalnie 10m³ gazu, wtedy licznik gazomierz pokaże przepływ takiej ilości gazu. Więcej nie przepłynie, bo na to nie pozwoli konstrukcja gazomierza. Odnośnie do poboru gazu przedstawionego w budzącej największe kontrowersje fakturze VAT nr (...) z dnia 20 maja 2018 r. (k.16), z której wynika, że w okresie od 31 marca 2018 r. do 16 kwietnia 2018r. zużycie gazu wyniosło 5946 m³, biegły logicznie wyjaśnił, że z technicznego punktu widzenia w ciągu doby przepłynie 240m³ gazu, a w ww. okresie 15 dni przepłynie 3600 m³. Z powyższego wynika, że technicznie nie było możliwości wskazania przez ten gazomierz zużycia gazu w ilości 5946 m³ we wskazanym okresie, a w związku z tym należy stwierdzić, że odczyt licznika gazomierza dokonany w dniu 31 marca 2018 r. i przedstawiony w protokole zdawczo-odbiorczym był błędny. Biegły na podstawie złożonej w aktach dokumentacji ustalił, że poprzedni odbiorca gazu - J. T. w okresie od 2012 r. do 31 marca 2018 r. zużyła ok. 1600 m³, rocznie to ok. 300 m³ gazu. Taką ilość gazu rocznie zużywa kuchenka gazowa 4 - palnikowa z piekarnikiem gazowym, zamontowana w mieszkaniu dość licznej rodziny. Przy założeniu, że w punkcie poboru gazu przy ul. (...) w T. była prowadzona działalność gospodarcza i przy założeniu, że ogrzewano pomieszczenia hali warsztatowej, biegły przyjął, że pobór gazu byłby dwa razy większy, czyli 3000 m³. To daje średniodobowe zużycie na poziomie ok. 8m³, a przez okres 15 dni wyniosłoby to ok. 120 m³. Uwzględniając, że okres od 31 marca 2018 r. do 16 kwietnia 2018 r. to wczesna wiosna, a temperatura zewnętrzna oscyluje na poziomie 5-10°C, biegły wyliczył, że zużycie gazu mogło wynieść ok. 150 m³ – 200 m³ gazu. Biegły zarazem wskazał, że pobór gazu przedstawiony w pozostałych

dwóch fakturach znajdujących się w aktach sprawy (k. 14, 15) nie budzi zastrzeżeń i zużycie paliwa gazowego było możliwe do pobrania przez pozwanego.

Sąd pominął wniosek o przesłuchanie pozwanego wobec jego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Podstawę prawną roszczenia powódki stanowił art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Przywołany przepis poprzez art. 555 k.c. stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii.

W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego Sąd doszedł do wniosku, że powódka nie wykazała całości roszczenia dochodzonego pozwem. Mianowicie, nie udowodniła, a to na powódce spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 k.c.), że pozwany w istocie zużył paliwo gazowe w ilościach ujętych w spornych fakturach, a w szczególności, że wszystkie odczyty były prawidłowe. Co istotne, sąd przychylił się do wniosków biegłego, że to operator, który jest właścicielem układu pomiarowego - gazomierza, odpowiada za jego sprawność techniczną i legalizację oraz dokonuje okresowych odczytów wskazań liczydła gazomierza zależnych od taryfy, do jakiej odbiorca został zakwalifikowany przez sprzedawcę w trakcie trwania umowy kompleksowej sprzedaży paliwa gazowego. Odczyty te operator realizuje we własnym zakresie i dane z nich przekazuje do systemu bilingowego sprzedawcy, który na ich podstawie wystawia faktury VAT odbiorcy. Operator jest zobowiązany do przekazania sprzedawcy tzw. odczyt szacunkowy, oparty na uśrednionej wartości stanu gazomierza na dzień odczytu, wyliczonej na podstawie zużycia gazu przez danego odbiorcę w okresach poprzednich. Dla porządku wskazać należy, że powódka pismem z dnia 17 marca 2020 roku wniosła o przyznanie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.. Wniosek został prawomocnym zarządzeniem z dnia 15 kwietnia 2020 r. zwrócony na podstawie art. 130[1a] § 1 k.p.c. wobec nieuzupełnienia braku formalnego tego wniosku w postaci wskazania stanu sprawy (art. 84 § 2 k.p.c.), mimo złożenia w tygodniowym terminie odpisu pisma procesowego dla interwenienta, wymienionego jako załącznik do pisma procesowego powoda z dnia 17 marca 2020 roku, ze wskazaniem przyczyny wezwania.

Sąd ustalił, że pierwszy odczyt gazomierza był błędny, a tym samym zużycie gazu za okres 15 dni jak w fakturze na k. 16 było przede wszystkim z przyczyn technicznych niemożliwe do pobrania. Biegły wprawdzie wskazał, że pobór gazu przedstawiony w pozostałych dwóch fakturach znajdujących się w aktach sprawy (k. 14, 15) nie budzi zastrzeżeń i zużycie paliwa gazowego było możliwe do pobrania przez pozwanego. Niemniej jednak są to jedynie pewne hipotezy biegłego, oparte na innych założeniach, że w punkcie poboru gazu przy ul. (...) w T. była w spornym okresie faktycznie prowadzona działalność gospodarcza oraz przy założeniu, że ogrzewano pomieszczenia hali warsztatowej, którą zastano w budynku pod ww. adresem. Są to, jak wskazano wyżej, pewne domniemania, które nie mogą stanowić podstawy kategoriycznych ustaleń sądu. Bowiem sama tylko możliwość poboru gazu jak w dwóch późniejszych fakturach, nie oznacza jeszcze, że w istocie pozwany taką ilość rzeczywiście pobrał, ani też faktycznie prowadził działalność gospodarczą w hali warsztatowej, którą zastano w dniu oględzin. Skoro pierwszy odczyt stanu gazomierza był błędny, to w ocenie sądu, nie można wykluczyć, że pozostałe odczyty dokonane na tym samym gazomierzu były prawidłowe. Zważywszy że odnosiły się one do poprzednich stanów liczydła tego gazomierza. Sąd nie traci z pola widzenia, że biegły sądowy opierając się na fakcie legalizacji gazomierza, stwierdził, że licznik gazowy zamontowany w punkcie poboru gazu przy ul. (...) w T. w spornym okresie funkcjonował prawidłowo. Niemniej jednak ustalono, że licznik ten został zdemonstrowany, a w dacie oględzin z udziałem biegłego licznika, w oparciu o który dokonano kwestionowane odczyty, fizycznie nie było od 1,5 roku. Sąd miał zatem poważne wątpliwości co do wskazań ww. gazomierza oraz do dokonanych na jego podstawie wszystkich odczytów, w oparciu o które wystawiono sporne faktury. Powódka nie podźwignęła zatem ciężaru dowodu w niniejszym procesie (art. 6 k.c.)

Z tych przyczyn powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji.

W pkt II sentencji sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2952,00 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, ustalonych wg stawki określonej w § 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, powiększonej o należny podatek VAT (§ 4 ust. 3). Koszty te w związku z treścią art. 122 § 2 k.p.c. zasądzono na rzecz pozwanego, który w całości wygrał proces (art. 98 k.p.c.).

W pkt III sentencji obciążono powódkę jako przegrywająca sprawę kosztami sądowymi – wydatkami Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego sądowego (art. 113 ust. 1 u.k.s.c.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)